

Kovo 19 d. (Juozapinės) – nepasižymėjo gražiu oru. Visą dieną krito šlapias sniegas. Betgi, nemažai pilaitiškių ir žmonių iš kitur traukė į šv. Juozapo parapijos koplyčią – į šio Šventojo atlaidų šventę Pilaitėje. Mišios koplyčioje ir šventiniai susibūrimai parapijos salėje truko ištisą dieną. Atlaidus pavakary apvainikavo jaunimui skirtos mišios su jaunimo choru *Gospel* iš šv. Jonų bažnyčios. Kai ir buvo numatyta, pasibaigus jaunimo mišioms, parapijos salėje vyko Pilaitės bendruomenių prisistatymas bei vakarojimas prie laužo, skambant folklorinio ansamblio „Laukis“ muzikai.

Šv. Juozapo su Kūdikiu Jėzumi paveikslas to paties Šventojo vardo Pilaitės koplyčioje

*

Ypatingas šv. Juozapo koplyčios vidus kovo 19-osios proga. Išskirtinai atrodė pats šv. Juozapo koplyčios vidus kovo 19 d. Mažieji pilaitiškiei pripiešė šv. Juozapui skirtų paveikslėlių. Jais buvo papuoštos koplyčios sienos. Iš vaikiško supratimo apie šv. Juozapą gimę paveikslėliai ir taip jaukiai koplyčiai suteikė išskirtinio jaukumo ir susilaukė parapijiečių dėmesio po mišių.

Šv. Juozapas ir vyro vieta gyvenime. Negalima nuneigti šeimos kaip svarbios visuomeninės ląstelės vaidmens. Nemaža dalis šeimų yra nepilnos. Rūpestis atžalomis krinta ant moters motinos pečių. Darniai visavertei asmenybei išauginti būtinas tiek moteriško, tiek vyriško prado dėmesys.

Moteris, gimdydama ir auklėdama vaikus trokšta būti socialiai saugi. Tokio saugumo ji pirmiausia tikisi iš savo vyro ir savo vaikų tėvo. Įrodyta, kad tėvo elgesys šeimoje labai dažnai apsprendžia suaugusių atžalų elgesį visuomenėje. Taigi vyriškas pradas auginant, auklėjant atžalas ypač svarbus skiepijant dorą elgesio su visuomene pradus. Atsakomybės jausmo ugdymas, puoselėjant supratimą, jog vyrai pasaulietiniuose reikaluose vis dar groja pirmuoju smuiku, o nuo jų sprendimų priklauso tautų, valstybių, net pasaulio ateitis, kaip niekada aktualus. Tad labai svarbu, kad nuo pat mažens šios vertybės būtų skiepijamos auginamų atžalų širdyse. Na, o šv. Juozapas viso šito siekiant reikšmingas kaip darnios šeimos palaikytojo, iš dalies vaikų, vienišų motinų globėjo pavyzdys ir visų pirma siejasi su doros ir atsakingumo vertybėmis, kurių pamatas meilė artimui. Jei viso to būtų laikomasi nedeklaratyviai, būtų galima be ypatingų sunkumų spręsti daugelį su pasaulietiniu gyvenimu susijusių problemų.

Įspūdžiai iš Pilaitės bendruomenių susibūrimo šv. Juozapo atlaidų proga. Pasibaigus jaunimo mišioms, susieita į parapijos salę. Čia turėjo prisistatyti pačios įvairiausios Pilaitės bendruomenės. Iš Pilaitėje gyvuojančių bendruomenių aktyviausi pasirodė **Senjorai** arba kaip patys prisistato: pagyvenę **Pilaitės dienos centro** atstovai (oficiali centro pradžia 2000 m., vadovė Irena Orvidienė). Jie pirmi pradėjo bendruomenių prisistatymo valandėlę. Pradėjo entuziastingai ir savo entuziazmu uždegė kitus. Skaitė savo kūrybos eiles, atliko humoristines improvizacijas, vadovavo visiems skirtiems liaudies šokių rateliams. Savo pasirodymą užbaigė kviesdami visus susikabinti už rankų ir kartu padainuoti „Žemėj Lietuvos ažuolai žaliuos“.

Paviešinti savo veiklą buvo pakviesta „**Pilaitės bendruomenė**“ – visuomeninė organizacija, įsistiegusi 2002 m. vasarą. Jos pirmininkė Janina Gadliauskienė puse žodžio užsiminė, kad akstiną panašioms bendruomenių susibūrimams dvasiškumo srityje galėjo duoti kai kurios šio daugiabučio rajono mamos, sunerimusios, kad jų atžalos nepatektų į čia aktyviau pradėjusių reikštis sektantų tinklus. (Parapijos salėje veikė vaikų krikščioniškos etikos studija „Būkime kartu“; savaitgalį į ją rinkdavosi vaikai iš nepasitūrinčių šeimų, kurios neturėjo papildomų lėšų jų užklasiniam ugdymui (apie tai galima daugiau pasiskaityti: http://www.pilaitesbendruomene.lt/doc/pilaites_bendruomene_siekiai.pdf).

Apie kultūrinę „Pilaitės bendruomenės“ veiklos pusę buvo kviečiama pasisakyti Angelė Šarlauskienė.

Ji akcentavo: Pilaitėje apstu didelių prekybos centrų, o kultūros židiniais iš dalies turi tapti keturios čia veikiančios mokyklos ir bažnyčia. Pastaroji, kaip ir ankstesniaisiais mūsų istorijos laikais, visada buvo ir yra kultūros ir švietimo židinys. Akcentavo, jog „Pilaitės bendruomenė“, apgynusi miškus, išanalizavusi savo rajono praeitį, atlikus sociologinius tyrimus, parengusi ir

paviešinusi Pilaitės viziją, pastaruoju metu daugiausia dėmesio skiria kultūrai. Organizuoja renginius, atliepančius kalendoriniams šventėms (pavyzdžiui, per Adventą į Martyno Mažvydo vidurinę mokyklą pakviečia pavienius menininkus bei jų kolektyvus, čia ne karto vaidino „Senjorų teatras“, priminė anksčiau Pilaitėje triukšmingai organizuotas teatralizuotas Užgavėnių šventes), kalbėjo, kad 2008 metų pabaigoje įkūrė „Pilaitės liaudies teatrą“, kuris jau skaičiuoja 3 premjeras. Šis teatras su paskutiniąja premjera, epinė drama „Tavo vardas – Lietuva“, 2010 m. Šiaulių vyskupijos buvo pakviestas Motinos dienos proga į Šiaulius. Priminė: apie nuo 2003 m. Pilaitės miškelyje rengiamus Poezijos pavasarius ir ta proga leidžiamas Pilaitės gyventojų eilių ir miniatiūrų rinktinės. Tokių rinktinių pasirodė septynios ir šiuo metu rengiama aštuntoji. Prasitarė, kad ir šioje parapijos salėje nemažai tokių knygelių bendraautorių. Pakvietė praeitų metų tokios knygelės „Mes vienos giros medžiai“ vieną iš autorių paskaityti savo eilių. Jas, susirinkusiems, priminęs ką reiškia „haiku“, skaitė vienas iš šio renginio organizatorių, **Ateitininkų** vadovas Vilniuje Vaidotas Vaičaitis:

Prisistatė labiau į krikščionybę besigilinančios pilaitiškių grupės. Buvo kviečiamos prisistatyti labiau į krikščionybę besigilinančios Pilaitės gyventojų grupės, kurios sutartu laiku renkasi šv. Juozapo parapijos salėje. Tai **Nazariečiai**. Kas tai per grupė? – pristatė Rima Ivanovienė.

Ji pabrėžė, kad Kristaus tikėjimą prasminga pažinti per save. Gilinantis į save galima pamatyti savo paklydimus. Tai skatina apsisvalyti, pasitaisyti ir greičiau priartėti prie didingos Kristaus meilės savo sielos gelmėse pajautimo.

Jaunuomenės grupė iš „Alfa“ taip pat prisistatė.

Buvo kviečiamos pasisakyti merginos, kurios lankė šv. Juozapo vardu pasivadinusias parapijas visoje Lietuvoje. Aplankiusios ne vieną šio Kristaus tėvio ir globėjo vardo parapiją, sudalyvavusios ne vienuose šv. Juozapo atlaiduose, pasidalino patirtais išpūdžiais. Kalbėjo, kad tarp jų pakankamai išpūdingai atrodo ir mūsų Pilaitės šv. Juozapo vardu pasivadinsi parapija. Daugiau apie šių merginų kelionių išpūdžius:

<http://zurnalasateitis.lt/iniciatyvos.php?straipsnis=627>

Neapsieita be dovanų ir apdovanojimų. Janina Gadliauskienė šv. Juozapo koplyčios klebonui Valdui Girdžiušui įteikė Pilaitės bendruomenės aktyvistų parengtą knygelę „Teisė gyventi ekologiškai darnioje ir demokratinėje aplinkoje“. Paaiškino, kad šios knygelės turinys atsiliepia į visiems Lietuvos žmonėms svarbius kokybiško gyvenimo lūkesčius. Klebonas savo ruožtu J. Gالياuskieniui įteikė Padėkos raštą už nuopelnus puoselėjant šios parapijos žmonių bendrystę.

Tokio pat turinio raštais buvo apdovanoti ir kiti šios dvasinės susibūrimo šventės aktyviausi dalyviai. Tarp jų ir „Pilaitės dienos centro“ vadovė Irena Orvidienė.

Bendravimas prie pašventinto gėrybių stalo ir toliau stalo. Klebonui pašventinus valgį, buvo nuotaikingai bendraujama prie šventinio agapės („agapė“ – ankstyvųjų krikščionių bendruomenės vaisės, šventė) stalo. Kiek ankšta pasirodė parapijos salė. Norinčių pabūti drauge išties buvo nemažai. Betgi visi, pasiryžę pabendrauti, daugiau sužinoti vieni apie kitus, įsitemko ir buvo vieni kitiems geranoriški. Jutosi šilta bendrystė, kuri visada šilta, kai atrandama tai, kas žmones jungia, o ne skiria.

Agapė persikėlė prie laužo. Nesvarbu, kad ir sutemus krito šlapias sniegas, ilgai ir stipriai degė paties klebono Valdo Girdžiušo ir Pilaitės seniūno Albino Šniro rankomis sukrautas laužas. Skambant folkloro ansambliai „Laukis“, jaunimas nepailsdamas suko ratelius.

Šventės metu buvo galima įsiamžinti

Nuotraukoje: iš kairės į dešinę: senjorė tremtinė Genovaitė Aleksiejūtė, Paulius Saudargas – Pilaitėje išrinktas Seimo narys, senjorė tremtinė ir politinė kalinė, poetė ir tautodailininkė Karolina Biekšaitė-Jezerska, Pilaitės bendruomenės kronikininkė Angelė Šarlauskienė, Pilaitės dienos centro vadovė Irena Orvidienė ir šv. Juozapo koplyčios klebonas Valdas Girdžiušas

Parengė Angelė Šarlauskienė